

In de eennalaatste etappe van onze innerlijke reis en ons bidden over onze rol in de Schepping waar wij allen deel van uitmaken, staan we stil bij het alledaagse.

'Als kleine jongen leerde ik dat je op de grond gevallen brood direct moest oprapen en moest kussen. Omdat brood het symbool is van Gods liefde voor jou, van God die te eten geeft.' vertelde paus Franciscus over zijn jeugdherinnering. Volgens de paus is het een spiritueel en sociaal gebaar om iedere dag even een moment te nemen voor en na de maaltijd om te danken, al is het maar heel kort. Om ons eraan te herinneren dat we afhankelijk zijn van God en van elkaar. Laten we daarom bij het begin van deze podcast het vertrouwde, alledaagse Onze Vader bidden met de dankbare gedachte dat wij allen zijn uitgenodigd aan de maaltijd van onze Heer.

'Eet smakelijk!' Sinds zijn allereerste zondagsgroet op 17 maart 2013, zijn dit wekelijks de openingswoorden van paus Franciscus tijdens het Angelusgebed. Hierin klinkt zijn boodschap door de heiligheid en evenwichtige relatie van voedsel te herstellen. "Producten uit de grond hebben iets heiligs, omdat ze de vrucht zijn van de dagelijkse arbeid van mensen, families, gemeenschappen en boeren."

Ben ik me er van bewust waar mijn eten gezaaid is, welke reis mijn eten iedere dag heeft afgelegd, welke arbeid erin is gestopt om het te maken?

Kan dit beeld als extra zout dienen om zelfs de meest eenvoudige maaltijd goed te laten smaken?

We begonnen onze reis bij Genesis waar we hoorden dat de mens alle zaaddragende planten geschonken kreeg. Vandaag horen we hoe dit beeld terugkeert als toekomstperspectief in het boek Openbaring. We lezen uit hoofdstuk 22, vanaf vers 2

Paus Franciscus zegt dat een maaltijd delen 'hetzelfde is als tijd besteden aan onze naasten'. Het betekent de ander verwelkomen, luisteren naar de persoon naast je'. Stel je voor dat jij midden op het zojuist geschetste plein zit. Je deelt de eettafel met mensen van over de hele wereld. Iedereen is uitgenodigd. Misschien zit rechts van jou wel de boer die een gedeelte van jouw eten heeft gekweekt. En links van je iemand die door droogte in haar land ,nauwelijks te eten heeft. Stel je hun gezichten voor, hoe zien ze eruit?

Je linkerbuurman vraagt wat voor jou de betekenis is van het eten van het dagelijks brood. Wat zeg je hem?

Je rechterbuurvrouw vraagt hoe de maaltijd eruit ziet die jou genezing biedt na een dag zware arbeid of na een vervelende gebeurtenis. Wat antwoord je daarop?

En wanneer ze vraagt of je haar kunt genezen, wat antwoord je dan? Durf je de concrete inspanningen en aandachtspunten die je voor jezelf hebt bepaald ook aan haar kenbaar te maken?

Luister nu nogmaals naar de lezing. Stel je voor hoe het diner eruit ziet waardoor iedereen verzadigd raakt. En beeld je de gezichten in van alle tafelgenoten die je met een verzadigde blik aankijken.

De vreugde van het tafelen opent je hart en maakt je solidair met de armen, het maakt dat je gastvrij wilt zijn. Deel in deze laatste ogenblikken met God hoe je in de dagelijkse maaltijd meer gastvrij kunt zijn met je medemens, zelfs als ze niet

bij jou aan tafel zitten.

[afsluiting]

Wij vragen U om vele dingen:
om voedsel, genezing en leven.
Maar wij zijn bang U te bidden
om meer geloof en liefde,
om uw wil en uw rijk.

Geef ons meer dan wij durven vragen:
geef ons uw Zoon.

Hij zal ons vrijmaken van onszelf
en ons leren uw rijk te zoeken,
uw wil, die liefde is.

En alles zal ons gegeven worden,
want Gij weet wat wij nodig hebben,
God, onze Vader.